

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solakih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah in Lebnan na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nabajata v »Narodni tiskarni«, ulica Velturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Neznosne razmere na graški univerzi.

Potreba slovenskega vseučilišča.

Vsled znanih dogodkov na dunajski univerzi se je vprašanje italijanskega vseučilišča tako poostrilo, da je vlada pripravljena to stvar takoj vrediti. Pri celej tej zadevi pa smo mi Slovenci tako interesovani, da se je vsa slovenska javnost pričela baviti s tem vprašanjem in da se je jasno preciziralo naše stališče napram laški univerzi. V principu ne more biti nasprotjev, pač pa se glede kraja ne moremo strinjati z Lahi. Trst ne sme postati sedež italijanske univerze, to bi bil naravnost udarec za naše težnje. Istočasno z italijanskim se mora ustanoviti tudi slovensko vseučilišče in morajo se rešiti tudi drugi nujni problemi slovenskega šolstva. Mi imamo dvakrat večjo pravico do lastne univerze nego Lahi, ker nas je dvakrat več v Avstriji in drugič jo bolj nujno potrebujemo nego Lahi, kateri smejo na pravni fakulteti v Gradcu polagati izpite v svoji materinščini, dočim mi Slovenci nimamo nikjer enakih pravic.

Da se je gibanje za slovensko univerzo v zadnjih dneh poživilo med slovenskimi visokošolci, kateri so pri tem najbolj interesovani in kateri sami najbolj bridko čutijo to potrebo, je umevno. Osebito velja to za Gradec, to najbolj zagrizeno nemško gnezdo, kjer je slovensko dijaštvo popolnoma izročeno brutalnemu terorizmu nemških buršev, s kojimi tekmuje v zapostavljanju Slovanov vseučiliščni rektor sam. Ta mož žalostne slave, dvorni svetnik Hildebrand se je drznil na univerzi nabiti članek iz »Neue freie Presse«, kjer priporoča nemškemu dijaštvu toleranco napram Italijanom na račun Slovencev; mesta posebno žaljiva za Slovane je dal celo rudeče podčrtati.

V ponedeljek predpoldne je okolu 200 jugoslovanskih akademikov priredilo korporativen pohod na univerzo ter po deputaciji protestiralo pri rektorju proti omenjenemu članku in ga prosilo za prepustitev dvorane na univerzi v svrhu manifestacijskega zborovanja za slovensko vseučilišče. Seveda je bila vsa nemško nacionalna buršarija, oborožena z gorjačami, zbrana na univerzi, da s svojim »vitežtvom« brani nje nemški značaj. Vhod je bil Slovanom zabranjen, vrata zaprta. Le deputacijo je blagovolil rektor neprijazno sprejeti ter jo odslovil, češ, da naj se vrne spet čez tri dni. Ko je to čakajočim Slovanom javil voditelj deputacije, je zagnalo burševstvo grozen vrišč in krik. Gorjače so se preteče dvigale proti Slovanom, najnesramnejše psovke so sikale iz ust »kavalirskih« buršev. Po ulicah so potem divjaško napadali Slovane, več jih je bilo ranjenih, eden precej opasno, tako da je nezavesten padel na tla, — buršaki pa so pri tem ploskali in žvižgali. Zvečer so bumlali po mestu, razgrajali pred lokali slovanskih društev, vse pomazali in ukradli »Triglavu« grb. Rektor je gotovo lahko zadovoljen z junaštvom od njegja protežiranih »Kulturarbeiterv«. Seveda ti vitezi napadajo in psujejo, kjer le morejo, posamezne dijake slovanskih narodnosti, tako, da človek ni nikjer varen pred germanskim furorjem.

Razpor med dr. Tumo in Andr. Gabrščekom.

(Dalje.)

Precej stvarno, vsekako pa v dostojnejši obliki je reagiral dr. Tuma na ta dogis v pojasnilu, ki ga je objavil v »Rdečem Praporju« 19. maja. Pojasnilo slove:

V Dolini šentflorjanski se je zgodilo veliko pchojšanje. Župan, notar in štacunar so sklicali zborovanje in povabili gobežda'o daccarja, da odvrnejo pretečo nevarnost od mile domovine. Organ Ivana Hribarja, dr. Tavčarja, dr. Trillerja itd., teh iskrenih redoljubov in zvestih čuvarjev slovenske kulture, je odprl svoje kloake, da ponudi liberalnim svojim inteligentom čašo gnojnice za obeždom, odprl je svoje predale tipu časnikarske in politične hijene, ki se plazi po temi in živi od gnlobe slovenskega političnega telesa, usta polna smradu, drznih laži in podlega obrekovanja. Prenizka sta dcpisnik iz Trsta in njegovo trobilo, da bi se jima dostojno odgovorilo. Namen obeh je itak: vzbuditi nezaupanje v vrstah stranke, h kateri sem pristopil. S svojim sodrugom torej par besedi v pojasnilo.

Leta 1895 sem stopil v politično življenje. Izvabil me je iz sodne službe g. Andrej Gabršček v imenu dr. Antona Gregorčiča in grafa Alfreda Coroninija, takratnih voditeljev na Goriškem. Pozvala sta me izrecno kot jurista v deželni odbor, ker slovenska stranka ni imela nobenega jurista na razpolago.

Političnega in sploh programa ni bilo. —

Takoj po mojem vstopu v deželni zbor se je Goriška vzdramila iz političnega spanja, ko sem se obrnil v številnih shodih naravnost na ljudstvo. Istozivno in samostojno moje delo pa je vzbudilo zavist dr. Antona Gregorčiča, ki je vsled osebnega napada od strani g. Andreja Gabrščka kupil posebno tiskarno in je tako prišlo do razkola. Smatral sem takrat »Sočo« za edino oporo v boju proti nastopajočemu klerikalizmu. Zato sem del v tem boju svoje moči na razpolago lastniku in uredniku »Soče«, g. Andreju Gabrščeku.

Šo se je za njegovo materialno in politično eksistenco.

Stal sem mu zve-to ob strani, do- kler ni v seji izvrševalnega odbora dne 30. januarja 1902 prevzel sam političnega vodstva.

Spremladi 1900 sem odklonil kandidaturu za državni zbor ter sem izjavil, da brez stranke ne kandidiram. — Za splošne volitve v državni zbor pa sem sprejel kandidaturu le pod pogojem, da se ustanovi stranka in da postane »Soča« njeno glasilo. G. Gabršček se je le s težko silo podrgel moji zahtevi in edinele rudi tega, ker je vedel, da sicer propade stranka pri volitvah in se je tudi bal, da se jaz ne odtegnem političnemu življenju. Pri izvolitvi izvrševalnega odbora sem izjavil kot predsednik, da poznam le tri načelne stranke: klerikalno, liberalno in socialno demokratično. Za svojo osebo sem se priznal za socialnega demokrata s pristavkom, da Goriška še ni zrela, da bi se nast pilo pod načeli socialne demokracije. Program je izdelal g. Andrej Gabršček po mojem vplivu pa sta se sprejeli dve točki: 1. Da se stranka ne vtika v vero in 2. da

Mojo zahtevo po stranki je upravičil izid volitev.

(Dalje pride.)

Slovenskemu narodu!

Nečuvenci, od akademiških oblasti žalibog podpirani nastop nemško-nacionalnega dijaštva na dunajskem vseučilišču je prisilil zatvoritev »akademiške mize« (Mensa academica), kjer je velik del našega dijaštva dobival svoj vsakdanji kruh, ter spraviel veliko število naših dijakov na Dunaju v položaj velike bede. Mnogim manjka vsakdanjega kruha!

Obračamo se torej na vsa čuteča, nam narodna srca v domovini in drugod s klicem: Pomagajte!

Naj prispeva vsakteri po svojih močeh, da se odpomore trenutni bedi našega dunajskega dijaštva.

Podpisana »Narodna zveza« je v svrhu te pomožne akcije izbrala poseben odbor, v katerem so poslanci: Ivan niševič, Korošec, Ploj in Žitnik.

Vse darove sprejema odborov blagajnik dr. Ignacij Žitnik, poslanec, Dunaj, parlament.

Rojaki in rojakinje! Pomagajte hitro, ker beda je nujna. Osramotili bi svoj narod, ko bi puščali stradati našo mladino, kateri so brezsrčni tujci zaprli vrata. Najlepšo narodno solidarnost pokažemo, ako vzajemno podpiramo svojo po krivici preganjano akad. mladino, v kateri je vtelesena bodočnost naroda!

Dunaj, 4. grudnia 1908.

»Narodna zveza« v poslanski zbornici drž. zbora.

Dr. Vinko Ivčević, Dr. Ivan Šusteršič, načelnik. načelnik.

Dopisi.

Iz Št. Andreža. — Gospod urednik, dovolite tudi današ malo prostora v Vašem listu, da postavimo na svetlo neke reči, katere štandrežki dopisnik »Soče«, ki nosi na čelu užgan pečat nesramnega lažnika in obrekovalca, nekako temno v »S či« opisuje.

Ker lažnjivi dopisnik ne more odgovarjati na naše trditve v »Gorici« in ker smo ga ugnali v kozji rog, tako, da stoji osramočen kot lažnik pred nami in vsemi poštenimi štandrežani, hoče odvrniti pozornost od prabitih faktov v »Gorici« in hoče dokazati, da je naš gosp. župnik kriv neke glube, katera se je izrekle nad nekim našim pristašem in starešinom.

Kar se te podle trditve tiče, izjavljamo slovesno, da naš g. župnik ni bil v nobeni zvezi z onim dogodkom, ki je povzročil neko globljenje. Pa še globljene osebe ne pozna lažnjivi dopisnik in pravi, da je bil globljen neki P., kar ni res. Sicer pa to globljenje še ne dokazuje, da so nekatere osebe kot kristal čiste in da nimajo nobenega madeža na sebi. Pride še prilika, kakor je »Soča« svoj čas pisala, ko se bo vse spravilo na dan. D. tičnikom rečemo le: Pomislite, kaj ste vi! Pezdri v očesu svojega brata vidite, bruna v svojem lastnem ne vidite!

V kisle jabolko štandrežki dopisnik pa le noče vgrizniti in dobiti, da je pisal g. dr. P. dopise za »Gorico«. Namesto tega, napada g. dr. P. in pravi, da se v Št. Andrežu noben ne zmeni za nje. Priemode, to trdite, ko ravno vi

vsaki priliki ga napadate v umazani »Soči«. Ker se torej celo vi tako živo zanimate zanj, se toliko bolj mi, in ponosni smo, imeti v svoji sredi rojakomikarca, kateremu niste vredni vi jermenov njegovih čevljev odvezati. Mislimo, da se razumemo!

Ne razumemo, zakaj se naš tajnik tako krčevito oklepa občinske službe, ko so mu rekle osebe, katere stojijo nad njim v občini, da je len, počasen in še marsikaj hujšega, kar je bilo za njega uničujoče, sramotno, poniževalac. Mislimo, da naš Polde se ni od takrat nič poboljšal, mogoče so se tiste osebe poslabšale. Bomo še videli, kaj pride iz te moke. »Soča« prosimo, naj še enkrat pove, kako je še nedavno pisala o našem Poldetu. Tisti, ki je pisal, ga gotovo dobro pozna.

Kot grob so molčale tiste osebe, katerim so se v »Soči« lučale v obraz kriminalne obdolžitve in sramotjenja, ki so bila za nekatere naravnost uničujoča. Nočemo še govoriti o teh rečeh, a če nas prisilijo, ne bomo poznali nobenega pardona. Občinarji.

Kanal, 5. decembra 1908. — Cesarska slavnost. — Tako lepo, kakor se je praznovala jubilejna slavnost našega presvitlega vladarja, se je redko kedaj, ali pa nikoli, praznovala taka slavnost. Vsi hribi so imeli svoje kresove, ter s svojo svetlobo oznanjali deželnemu sosedu, da Slovenci hočemo ostati Avstrijci in Slovenci. Cela kanalska dolina je bila razsvetljena, vasi in prebivalci so med sabo tekmovali, kedo se bode bolj izkazal.

Najlepše je bilo gotovo v Kanalu. Celi trg ena sama luč. Vojska posadka je po trgu napravila bakljado. Topiči so pokali, umetni ognji so se zazigali, vse je bilo po koncu. To je bilo na predvečer jubileja.

Drugi dan je bila cerkev pri slovesni službi božji natlačena. Po končani slovesnosti v cerkvi so se vsi podali v kanalski grad. Tam je vojska posadka postavila v spomin šestdesetletnice cesarskega vladanja kamenit spomenik. Le ta spomenik se je slovesno blagoslovil.

Spomenik je priprost, pa jako prikupljiv. Stoji pred gradom v sredi parka. Bo še poznim rodovom oznanjal ta znameniti dan. Na eni strani nosi napis: V spomin šestdesetletnice presvitlega vladarja, na drugi strani pa: V spomin stoletnega obstoja 7. lovskega bataljona.

Sedmi lovski bataljon obstoji že 100 let. In ravno na dan 2. decembra je vojska posadka praznovala svojo 100 letnico.

Vse je bilo lepo in okusno napravljeno. Poveljnik posadke oberst Hans Hubl, je mož, kateri zna vse prav lepo urediti. Je pravi avstrijski častnik, zares mož na svojem mestu. Že 21. novembra je napravil vojakom posebno papežovo slavnost. Celi bataljon se je vdeležil sv. maše, na čelu sam oberst z vsemi častniki. Sedmi lovski bataljon ima blačslov sv. stolice. Leta 1827 je bil v Rmu. Po slovesni sv. maši v cerkvi sv. Petra je papež Leon XII. sprejel v vatikanski dvorani častniški zbor, kateri je potem prejel tudi srebrno spominsko svetinjico od svetega O eta. Ta srebrna svetinjica se hrani v arhivu 7. lovskega bataljona. Pri jubilejni slovesnosti sv. Očeta je govornik v cerkvi opomnil lovski bataljon

gorenjski fantje iz Kranjske so z zanimanjem poslušali ter bodo gotovo v živem spominu ohranili.

Cesarska slavnost se je končala z banketom v biljardni dvorani v Gradu. Vabljeni so bili vsi bolj odlični možje v Kanalu, to toliko bolj, ker je poveljnik mož jako priljubljen, pa tudi naklonjen Kanalcem, pa se tudi trudi, da gre na roko, kjerkoli more. Pa tudi drugi častniki živé v najlepši vzajemnosti z ljudstvom. Naj ta edinost ostane trajna in nerazrušljiva.

Iz Mirna. — (Cesarjev jubilej). — Nad vse slovesno se je praznoval cesarjev jubilej v Mirnu. Na predvečer je bila lepa bakljada, ki se je vila ob petju narodnih pesmij z zastavami, lampijoni in bakljami skozi Rupo, čez most h Grabcu nazaj do Mirna. Spredaj je šlo nekaj otrok, ki so kričali svoj živio, kakor svoj čas našemu Izveličarju hozana. Bakljade se je vdeležilo nad pet sto oseb. — Srečo je bila slovesna sv. maša; ob 2. pop. pa se je razvil prelep obhod po občini v naslednjem redu: Obhod so otvorili naši vrli telovadci s zastavami na konjih — za njimi je korakalo dvajset dragoncev, za njimi so se uvrstili naši pevci in telovadci — na to je prišel krasno okrašen slavnostni voz, ki so ga vozili štiri konji — na vozu je bila med zelenjem in zastavami na vzvišenem prostoru podoba presv. cesarja — okolu na vozu štirinajst belo oblečenih deklet, ki so prepevale narodne pesmi; za vozom pa nad tisoč občinstva. Slavnostni voz se je ustavil na šestih krajih, kjer se je pelo, predavalo in kjer so vojaki oddali svoje strele. — Po končanem obhodu je bila prva veselica v proslavo cesarjevega jubileja, druga pa ob 7. uri zvečer; obakrat je bila dvorana natlačeno polna. Slavnostnega obhoda so se vdeležili telovadni odseki S. K. S. Z.: goriški, števerjanski, podgorški in mirenski s 120 telovadci. — Bakljade in slavnostnega obhoda so se udeležili edino le naši somišljeniki, dočim so se naprednjaki prezentirali s svojo odsotnostjo in s temo. — Poznajo se uže v Mirnu sadovi našega „Nekoga“, kako „patrijotično“ so njegovi somišljeniki vzgojeni.

Iz Sovodenj. — Velika suša vlada pri nas že delj časa v vodnjakih, vsi so suhi. Nimamo pitne vode, zadovoljiti se moramo z umazano Sočo in Vipavo ter požirati odpadke, ktere zmečejo iz tvornic in drugod v nje.

Naši Sovodenjci, kteri imajo sedaj občinsko krmilo v svojih rokah, niti toliko ne naredo za blagor svojih občanov, da bi jim priskrbovali zdrave pitne vode, kar bi prav laško v občinskem vodnjaku in sicer z majhnimi stroški; taksirati znajo vodo v tem vodnjaku, a priskrbovati mu je, zato jim ni skrb.

Kako ti možje skrbje za policijsko uru posebno ob nedeljah in praznikih, govore dejstva; iz znane liberalne krčme prihajajo vinjeni pivci po polnoči, ki razgrajajo in budijo iz spanja trudne in počitkaželjne ljudi. Pred nedavnim časom nastal je po polnoči med iz omenjene krčme odhajajočimi gosti na cesti prepri in pretep. Sodnija je imela s tem dovolj posla. Ako bi skrbeli občinski možje tudi pri liberalnem krčmarju za policijsko uru, morda ne bi prišlo do tega in prizadeti bi bili obvarovani zlih posledic, a pribito je, da vrana ne skulje vrani oči.

Občinar.

Politični pregled.

„Narodna zveza“.

V petek je imela „Narodna zveza“ sejo, v kateri se je sklenilo z vsemi proti enemu glasu, da stopi proti vladi in njenim nameram v strogo opozicijo. O nadaljnjih korakih bo sklepala „Narodna zveza“ v prihodnji seji.

Krvavi spopad na hercegovsko-črnogorski meji.

Madžarski častniki zadržajo vkinh

nekaterimi dnevi blizu Zileka spopad med vojaško patroljo in črnogorskimi vstaši. Vojaki so vstaje sicer prepodili, a na bojišču je obležal nadporočnik Kreitner mrtev, trije vojaki pa težko ranjeni. Nadporočnik Kreitner je napravil nedavno poštni in brzovajni izpit ter je hotel dati slovo vojaški službi. „Tagespost“ pa pravi, da se je nadporočnik Kreitner sam ustrelil zaradi nesrečne ljubezni.

Anglija za Srbijo.

Kakor se zatrjuje iz dobro obveščenih krogov, je angleška vlada po svojem poslaniku zagotovila Srbijo, da se gotovo izpolnijo zahteve Srbije in Črnotore in da dobita obe državi tuji teritorialne kompenzacije.

Železniški promet.

Korespondenčni urad javlja: na vseh bosanskih železniških progah je tovorni promet do 13. t. m. ustavljen. Vse tovarne vlake je okupirala vojaška oblast. Tovorni promet je ustavljen tudi po vseh železniških progah Slavonije.

Izredno imenovanje kadetskih gojencev za praporščake.

Uradni korespondenčni biro javlja: v petek so bili imenovani gojenci 4. tečaja kadetnih šol v Karlovcu, Kamenicu, Budimpešti, Košicah, Temšvaru in Sibirju za praporščake (Fähnliche). Vsi ti praporščaki so že v soboto odpotovali k polkom, katerim so pridruženi.

Rusija pripoznava aneksijo Bosne in Hercegovine?

„Nowoje Vremia“ poroča v neki brzovajki iz Belegrada, da je minister Milovanović dopisniku lista izjavil, da je njemu (Milovanoviću) minister Izvolški izrecno priobčil, da je Rusija priznala aneksijo Bosne in Hercegovine.

Veliko žaljenje hrvatske zastave.

Zagrebski listi poročajo, da je bila v torek zjutraj povodom cesarjevega jubileja razvešana na domobranski vojašnici v Zagrebu na sredi pročelja vojašnice hrvatska zastava. Ocolu 10. ure predpoludne je bila pa na intervencijo enega mestnih poveljnikov zastava s tega mesta sneta in na njeno mesto je bila razvešana madjarska zastava, dočim so hrvatsko zastavo razveslili na strani vojašnice, kjer navadno mečejo smeti. Ta čin je provzročil v Zagrebu veliko razburjenost. —

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je daroval S. Premrou 2 K namesto jubilejne razsvetljave.

Za „Gregorčičev Dom“

se je nabralo na banketu starčinstva v Št. Petru 12 K 30 v.

Novice.

Članek o deželnem gospodarstvu smo morali radi drugega gradiva odložiti za prihodnjo številko.

Poslanec Fon je govoril v četrtek v državnem zboru; govor prinesemo, ki dobimo stenografični zapisnik seje.

Kolonsko vprašanje. — Ministerski svetnik Schullern, ki je bil poslan v naše kraje, da prouči kolonske razmere, je sedaj predložil poročilo o svojem potovanju. Prihodnjic prinesemo izpisek poročila, kolikor se tiče slovenskega dela dežele.

Shod „Slov. katoliškega delavskega društva“ v Gorici se je v nedeljo prav dobro obnesel. Takej udeležbe ni bilo že dolgo. Govorili so gg. predsednik Gorjup, duhovni voditelj dr. Pavlica, g. Jenej Kopač, g. Luka Dugar in g. Karol Makuc. G. duhovni voditelj je po slavnostnem govoru o 60 letnici cesarjevi s primernim nagovorom pripel najprej križec: Pro Ecclesia et Pontifice g. Luki Dugarju, potem pa društveniku Štefanu Ceju častno medaljo za štiridesetletno zveto službovanje, katero mu je podelil g. namestnik knez Hohenlohe z dekretom z dne 16. sept. t.

avg. 1898. Prečital se je tudi dopis g. kurata Ivana Košir-ja, dušnega pastirja rojstne duhovnije g. Luke Dagar-ja. G. Kopač je v svojem govoru slavil pridnost in požrtvovalnost obeh odlikovancev ter ju postavil vsem družstvom v vzgled. G. Luka Dagar je izrazil svojo zahvalo za odlikovanje sv. Ojeta in prevzvišenemu knezu nadškofa, potem pa tudi vsem družstvenikom za izkazano čast. Na koncu je č. dr. Pavlica obširno govoril o načrtu postave glade zavarovanja za slučaj bolezni in lnezgod, za onemoglost in starost. Na predlog g. predsednika Gorjupa se je nabralo 22 K 21 v za „Slov. sirotišče v Gorici. O. poslana je bila kabinetni pisarni Nj. Veličastna na Dunaju sledeča brzovajka: „Slovensko katoliško delavsko društvo“ v Gorici polaga pred prestol Njega Veličanstva ob šestdesetletnici iskrene čestitke ter izraža zvestobo, udanost in hvaležnost za vse naprave v prid delavskemu ljudstvu“.

Dr. Tuma contra Gabršček. — „Delavski List“ z dne 27. novembra t. l. je priobčil to-le odprto pismo:

„Odprto pismo gospodu Andreju Gabrščku, dež. poslancu, lastniku tiskarne itd. v Gorici.“

Leta 1905 ste me napadli anonimno in zavratno v „Slov. Narodu“ v Ljubljani in od takrat naprej anonimno ali s podpisom napadate mojo osebo brez vsakega razloga, menda edino le zato, ker se me bojite.

Bili ste 12 let v najtesnejši zvezi z dr. Antonom Gregorčičem. Ta Vam je ustvaril Vašo ekonomično eksistenco s tem, da Vam je prepustil tiskarno, da Vas je pri Vašem podjetju pri vsaki priliki podpiral in da Vas je podpirala cela Gregorčičeva duhovska in posvetna stranka. Imeli ste ga za svojega očetovskega prijatelja in vsaka beseda, vsak njegov migljaj Vam je bil svet, tako polni hvaležnosti ste bili do njega.

Tega oboževanega moža sedaj brezvestno psujete in pljujete. Sami ste zatrjevali o njem, da je vsak krajcar žrtvoval v narodne in šolske namene, danes mu pa očitata, da se pase na ljudske stroške. Pustili ste dr. Gregorčiča zaradi mene. Trdili ste leta 1899. in nekolikokrat potem, da se ima zahvaliti ves gospodarski prepored na Goriškem meni, da sem edini človek, kateri je za delo, in da bi še tega hoteli odstraniti. Ponovno ste trdili, da je bilo to povod, da ste se ločili od dr. Antona Gregorčiča. Ko je bilo moje gospodarsko delo končano, sem Vam prepustil brez vsakega odpora Trgovsko-obrtno zadrugo, Goriško ljudsko posojilnico, Narodni sklad. To Vam je dalo v drugič gospodarsko podlago, brez katere po mojem prepričanju niti ne morete eksistirati.

Kakor dr. Antona Gregorčiča, tako v zahvalo za moje delo in trud psujete tudi mene ter me opljuate z lažmi in obrekovanjem, kakor morete.

Leta 1895 ste me izvabili s praznimi obljubami v politiki in leta 1897. ste me izvabili iz sodne službi z besedami: „Prepričani smo, da brez tebe ne moremo izvesti Trgovsko-obrtno zadruge; kakor smo goriški Slovenci že dolgo let želeli imeti tak zavod, tako vemo, da ga brez tebe nismo imeli in ga ne bomo imeli“. Leta 1900 ste me pregovorili, naj kandidiram za drž. polanca, ter me odvedli od prvotnega načrta, odpreti skromno pisarno, tako da sem se zvezal z drjem Treo v veliko pisarno. Sedaj mi pa očitata odvetništvo in veliko pisarno, Kaj tako podlega si sme dovoliti le človek, kakor ste Vi. Sami ste v letošnji „Soči“ že priznavali, zakaj sem izstopil od vodstva narodnonapredne stranke in ga prepustil Vam, namreč zaradi tega, ker ste zahtevali pri vodstvu stranke zadnjo besedo, potem ko ste tako brezvestno odklonili ponudbo tržaškega namestnika. Veste tudi, da sem kot deželni poslanec do leta 1904 delal tako intenzivno, kakor še noben deželni poslanec ni delal pred mesci in tudi Vi

časopisju, da sem politiko pustil že leta 1902 zaradi svoje pisarne. Veste tudi, da je bilo vedno moje stališče glede odvetništva to, da je dolžnost vsakega starejšega odvetnika, delati v javnosti. Zaradi tega držim enega koncipijenta in enega stenografa, kar je približno okoli 5000 K letnega ubitka na zaslužku.

Zaman se je z Vami mnogo pričakati, ker resnice Vi niste nikdar poznali in ker je v vašem sedanjem položaju, kakor sem Vam bil že očitil v „Rdečem Praporju“, Vaš edini spas — laž. Ako bi ljudstvo vedelo, kako ste se dejansko obnašali in kaj se ima zahvaliti Vam, potem ostanete brez najmanjše zaslonbe — in ta čas menda še pride. Iz tega izvirajo Vaši besni napadi na dr. Antona Gregorčiča in enako besni napadi name. V Vašem interesu je, da delate za svojo stranko in da pustite mene delati za delavsko stranko; če ne, sem uverjen, da kopljete sami sebi jamo.

Ako mi konečno Vaše uredništvo žuga z bojkotom, tedaj Vam kratko izjavljam, da Vaših ožjih pristašev ne maram v svojo pisarno. Kar se pa tiče Vašega gospodarskega počenjanja, Vam še utegnem javno pojasniti ob politiki. Dr. Henrik Tuma.“

Na to odprto pismo je Gabršček v „Soči“ z dne 1. dec. t. l. podal za svoje backe ta-le „stvarni“ odgovor:

„Za počt! Dr. Tuma se skriva za široko flajdo Gregorčičevo in pretaka solze — deljenje žalosti, češ: „poglejte Gregorčiča, kako ga Gabršček napada, ravno tako udriha po meni!“ — Torej: voditelja klerikalcev in socialistov si bratski delita zaušnice. Dober tek! — Klobasa dr. Tume ne zasluži resnega odgovora. — Rečemo le toliko: Gabršček je napisal in podpisal vrsto člankov na naslov dr. Tume; z njimi je bil Tuma sojen in — obsojen brez apelacije. Kar sta pisala „Edinost“ in „Slov. Narod“, ni bilo iz Gabrščekovega peresa. Naj Tuma ne misli, da je edini Gabršček, ki ga — prav sodi!“

Na ta Gabrščekov „stvarni“ odgovor je „Delavski List“ z dne 4. dec. t. l. odgovoril:

„Sočin“ lastnik g. Andrej Gabršček, deželni poslanec itd. itd. je kvitiral predbacivanje podlosti, ki mu jo je zalučal sodr. dr. Tuma v svojem „Odpriem dismu“. S tem pečatom na čelu bo vodil Gabršček svobodomiselnoliberalnonapredno-ljudsko stranko na Goriškem neustrahno naprej. V svesti si je, da je drzno čelo prava potrebna kvaliteta narodnega voditelja.

V četrtek zvečer ob 8h predava č. g. dr. Ujčič v S. K. S. Z., Gosposka ulica št. 6. — Vsi ki predavanju!

Demonstracije v Trstu. — V nedeljo se je vršil v Trstu manifestacijski shod za slov. vseučilišče, ki se je vršil v „Narodnem Domu“ obobilni udeležbi slov. meščanstva tržaškega. Po shodu je okoli 1000 Slovencev priredilo obhod po mestu ter pelo „Hej Slovani“. Na velikem trgu so Slovenci hoteli napasti Italijani s palicami, a je policija posegla vmes in tako zabranila kaj hujšega. Slovenci so se vrnili pred „Narodni Dom“ in tam zapeli „Hej Slovani“. Italijane pa je to peklo in se niso hoteli pokoriti povelju policije, naj se razidejo. Zato je bilo pred „Nar. Domom“ aretiranih do 50 Italijanov, katere so vzeli na zapisnik in potem spustili na svobodo. — Slovenci so se mirno razšli. Gruča Slovencev je bila psovana pred kavarno Chiozza. Neki Italijan je vrgel kamen v nekega slovenskega akademika, ki se je še pravočasno umaknil in kamen je zadel neko gospo. Slovenci so zaradi tega napadli kavarno Chiozza in pobili nekaj šip, miz in stolov. Policija je izpraznila kavarno. Aretiran ni bil nikdo.

Le jasnost, nič zavlanja. K članku dr. Frankota „Položaj v deželi in naša stranka“ ni bil priobčen v zadnji šte-

da pojasnimo tisto, kar je člankar hotel prikriti. Dr. Franko se huduje nad tem, da je pričela obstrukcija v deželnem zboru že koj pri volitvi verificijskega odseka, češ, da je to premalenkosten uzrok za tak nastop in pa, da večina ima vendar pravico odločevati. Mi temu dodamo, da če ima večina pravico odločevati, ima manjšina pravico obstruirati, ako ji odločbe večine ne ugajajo. To je menda jasno. Do obstrukcije bi bilo na vsak način prišlo pri volitvi odbornikov; če pa je že prej pričela, je zato prej komedije konec in stroškov je na ta način manj. Zato je bolje, da je obstrukcija prej pričela. To je menda jasno.

Dalje trdi člankar, da Gregorčičeva skupina ni imela za obstrukcijo nikakih stvarnih razlogov, dočim so take imeli laški liberalci, ker niso hoteli priznati Faiduttijevi skupini nobene g a o d b o r n i k a. Čemu taka zavijanja? Kolikokrat naj še pribijemo, da Gregorčičeva skupina tudi ni hotela in noče priznati „Slov. klubu“ obeh odbornikov, — ampak le enega. To je menda tudi jasno.

Poleg navedenega stvarnega razloga, vsled katerega obstruirajo Gregorčičeva skupina, je pa še drugi, in to je res Gabrščekova oseba, ki hoče biti odbornik. Ker je sedaj ravno Gabršček tista oseba, ki hoče biti „tisti drugi odbornik iz skupine „Slov. kluba“, se tudi oba razloga, stvarni in osebnni, slučajno spojita v en sam razlog. Boj za odborniška mesta in obstrukcija na slovenski strani je provzročila tedaj v resnici le Gabrščekova oseba, ki obsega poleg lastnega „jaz“ še stvarni razlog“. Nadejamo se, da smo tudi to jasno povedali.

„Da jestališče Gregorčičevega kluba malenkostno in da si je vsled tega navalil nase jezo in ogorčenost večjega dela prebivalstva“, o tem imamo mi drugačno sodbo in prihodnost pokaže, kdo se je motil, ali mi, ali dr. Franko.

Članek v „Našem glasu“ govori tudi o slučaju, da bi se bilo dalo doseči kako pametno poravnavo med „Slov. klubom“ in Gregorčičevo skupino, ako bi bilo namreč na razpolago eno samo odborniško mesto (za člane „Slov. kluba“), češ da v tem slučaju ni absolutno gotovo, da bi se bil „Slov. klub“ odločil za Gabrščeka. Dobro! Zakaj pa ni prišlo do take poravnave? Kdo je bil temu kriv, da se ni to vse že prej vgotovilo? Po toči zvoniti pa nič ne pomaga.

Dr. Franko skuša na vse načine zagovarjati Gabrščeka, trdi da je potreben, da vidijo mnogi v njem posebljeno energijo. To posebljeno energijo Gabrščekovo smo že zadnjič kratko označili povdarjajoč, da psovanje še ni energija, a povrnemo se morda še k tej točki. Sicer pa smo prepričanja, da dr. Franko prav dobro pozna Gabrščeka, a ne sme vsega povedati kar misli, ker to nikako ne kaže.

H koncu pribijemo, da agrarni poslanci nočejo zapustiti kramarja Gabrščeka, da bi za to pridobili pet poslancev S. L. S., kateri zastopajo jedro goriških prebivalcev, same kmetijske posetnike, nočejo na ta način napraviti med poslanci miru in omogočiti delovanje deželnega zbora; ampak oni odbijajo kmetijske zastopnike ter podpirajo Gabrščekovo komando, vsled katerega je nastala obstrukcija nedelovanje dež. zbora v očitno škodo deželi in vsled katere nastanejo nove volitve, novi stroški, sovraštva, razburjanja itd. — in vse zaradi Andr. Gabrščeka! Volici, zapomnite si dobro ta čin agrarnih poslancev!

skih otrok odtujilo svojemu rodu. Da bodo naši čitatelji vedeli, koliko podružnic ima to društvo po raznih narodno mešanih krajih, torej tudi po slovenskih deželah, naj navedemo, da ima „Südmärka“ 547 podružnic z 49.667 člani. — Prve tričetrt leta je imela dohodkov 226.961 K, stroškov pa 161.714 K. To so velikanška številka, ki mnogo govore. — Nemci kupujejo slovenskim otrokom ravnih starišev obleko, obutev in vse šolske potrebščine. Nemci mnogo žrtvujejo za ponemčevanje. Slovenci, učimo se od Nemce!

Odlikovanje. — Tajniku družbe rudečega križa v Gorici stotniku Juriju pl. Claricini-ju je cesar podelil viteški križec Franc-Jozefovega reda; red Elizabete II. vrste pa je podelil cesar častni podpredsednici gradiščanske podružnice družbe rudečega križa grofici Josipini pl. Attems-Heiligenkreuz.

Mirenski župan Scaletari — je dobra duša. Ta mož je rad z vsem, najraje z naprednjaki, dasi ga ti sovražijo. — Naših priredb se nikdar ne vdeleži, nasprotnih pa vsake. Povabljen je bil h slavnostni veselici kat. delavskega društva 2. t. m. — toda da se ne zameri naprednjakom — ni ga bilo. — Pri šolski slavnosti dne 2. t. m. je imel govor v proslavo cesarjevo tudi naš bivši učitelj Urbančič. O ironija.

Volitev predstojništva delavske zavarovalnice proti nezdodam za Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu. — Predstojništvo te zavarovalnice je še zmeraj v pretežno italijanskih rokah.

Kriva temu je, poleg neprimernih pravil, naša slovanska neorganizovanost.

Volitev se vrši vsako drugo leto; vsakokrat tri od šestih kategorij, v katere so razdeljeni zavarovani obrati. — Vsaka kategorija voli po jednega zastopnika podjetnikov in jednega zastopnika delavcev, ter obema po jednega namestnika.

Letos volijo te-le kategorije: 1. železnice, podjetništva za prevažanje in skladišč blaga, natovorišča; 2. rudarstvo in planšarstvo, kovinarstvo, stroji, orodje, itd.; 6. papir, usnje, lesene snovi in rezljanje, kmetijski in gozdarski obrati, mlini.

Volitev bo dne 16. decembra t. l. Za to volitev se je izmej tržaških Slovanov sestavil poseben akcijski odbor, kateremu načelnje g. dr. Edvard Slavik, advokat v Trstu.

Glasovnice so vse razposlane vsem podjetnikom (delodajalcem) za njih in za delavce. Kdor še ni prejel glasovnic, naj se takoj oglasi za nje.

Kdor je prejel glasovnice, naj jih pravilno podpiše, oziroma da pravilno podpisati od delavcev; delavska glasovnica mora nositi podpis poverjenika delavcev in podpis samega podjetnika.

Pripominjamo, da se kandidatje določijo sporazumno med primorskimi, kranjskimi in dalmatinskimi zastopniki.

Glasovnice naj se dopošljejo pravilno podpisane dr. Slaviku, odvetniku v Trstu, ulica Galatti 15.

Gabršček in Malovrh — nesebična čuvarja narodnih pravic slovenskega naroda, tička, ki si pomenljivo namežikujeta, ko se srečujeta v tugi slovenskih Katonov — sta hudo zarentačila nad dr. Gregorčičem, namestnikom deželnega glavarja goriškega, ker je ob priliki, ko se je deželni odbor poklonil vladarju ob 60letnici njegovega vladanja, nagovoril presvitlega cesarja v nemškem jeziku.

Na to jima odgovarjamo, da deželni glavarji goriški so do zdaj še vselej nagovarjali cesarja ob slavnostnih prilikah v nemškem jeziku. Isto je namenil deželni glavar tudi za letošnje slovesnost, katere se je nameraval udeležiti osebno, ter je sestavljal nagovor v nemškem jeziku in predložil ga vladi v pregled, kakor je to navada.

da se ne poda na daljno, zanj težavno nevarno pot, ter je naprosil svojega namestnika, naj ga namestuje pri redki slavnosti. Dr. Gregorčič ni imel kaj odločevati, ampak je dobil na Dunaj že aprobirani nagovor, kakor je bil sestavljen od prvega začetka.

Našla sta se. — Srditi boj za politično moč in svitile kronice, ki ga bijeta And. Gabršček in verni mu sluga dr. Franko v deželnem zboru goriškem, prinaša lepe stvari na dan. Solkanska frajlca se je nekdanj ogibala And. Gab. na javnih potih ter je sramežljivo povesila oči v tla, ako se mu ni mogla izogniti, boječ se, da bi izgubila na svoji deviški reputaciji, ako bi mu roko pomolila vpricho občinstva. Zdaj pa s svitlim kalpakom in visokim sokolskim pesom na njem ponosno stopa po goriških ulicah ob boku And. Grb., kateremu spoštljivo odpira vrata, kamor hoče vstopiti ter jih spoštljivo za njim zapira, ko je izstopil. Odkod ta prememba? To je napravil pohlep po odborniški časti in po svitlih kronicah, s katerimi je odbornišvo posrebrneno, ter prepričanje dr. Franka, da v sedanjem ali prenovljenem deželnem zboru bodeta oddajala odborniška mesta Gabršček-Faidutti. Voditelj agrarcev se popolnoma dobor počuti v hlevu Gabrščekovem, v kateri vabi po svojem glasilu svoje klerikalne tovariše ter se huduje nad njimi, ko ga nočejo slušati. Kdo bi bil sanjal, da nekdanja rahločutna frajlca, ki je bežala pred družbo Gab.-ovo, bo kedaj vratarila v njegovem hlevu pa klicala ljudem: Peite ga notar — per bottega Gabršček! Našla sta se; veže ju skupni cilj in skupni pohlep! — Kaj pravijo pa volivci k tej zvezi?

Še nekoliko vprašanj. — L. 1895. je prinesla „Soča“ to le notico: „Narodni Dom“ v Gorici. Nabrani denar se vlaga v „Gor. ljudsko posojilnico“. A. Gabršček da 300 gl. Toliko za začetek! Naprej!

Kje je tistih obljubljenih 300 gl.? Gabrščekova „Soča“ je l. 1902. pisala, da šteje pokojninski zalog „Trgovskega in obrtnega društva“ za udove in sirote že nekaj stotakov.

Koliko stotakov šteje ta zalog danes? Gabršček je obljubil že 17. februarja 1906, da odgovori tudi na brezvestno blebetavost „Gorice“ o investiranem denarju dveh naprednih denarnih zavodov. Do danes še ni odgovora! Kedaj misli Gabršček svojo obljubo izpolniti?

Smrtna kosa. — Dne 4. dec. je doletel dež. poslanca in župana cerkljanskega hud udarec. Umrla mu je njegova soproga Marija Kosmač roj. Razpet, po dolgi in mučni boleznini v starosti 35 let. Žalujočemu g. soprogu in celi njegovi spoštovani družini naše iskreno sožalje.

Dne 6. dec. je umrl na Sv. Gori pri Gorici znani posestnik in gostilničar g. Jožef Makarovič. Pogreb se bo vršil jutri ob 2. pop. Žalujočim ostalim naše sožalje!

Protestni shod, katerega so imeli prirediti goriški Italijani včeraj v gledališču zaradi dnujajskih dogodkov je vlada prepovedala.

Voda iz kronberškega vodovoda je po nekaterih privatnih hišah že par tednov zaprta. Neki tukajšnji list pravi, da je voda le po katerih privatnih hišah zaprta, dočim je po hišah mestnih očetov in njihov benjaminov odprta. Omenjeni list imenuje tako počenjanje „infamno“, in prav ima.

Pretep. V Rihenberku so se stekli. Pri pretepu so se posluževali tudi kamenja. Neki Alojzij Ličen je bil s kamnom tako močno ranjen na glavi, da so ga morali prepeljati v goriško bolnišnico.

Štiri lobanje odraslenih ljudi so našli 1 in pol meter pod zemljo pri prezidovanju vile Böckmann v Gorici, kjer bo novo malo semenišče. Pokopališča

Amnestija v Bosni. — Povodom 60-letnice svojega vladanja je cesar pomilostil med drugimi vse osebe, ki so bile obsojene radi kakega gozdnega prestopka, ter je odpustil ostanek kazni onim osebam, ki so bile v znani banjaluški razpravi obsojene radi veleizdaje.

— **Razpis natečaja** za mesto zdravnik-primarija in za mesto oskrbnika deželne norišnice.

Razpisuje se natečaj za mesto zdravnik-primarija deželne norišnice. Prosilci, ki naj vložijo svoje pravilno opremljene prošnje do 31. decembra 1908, morajo dokazati, da posedujejo zmožnosti v smislu statuta. Zlasti morajo dokazati, da so doktorji vsega zdravlilstva in da imajo potrebne teoretične in praktične kvalifikacije v psihijatriji. Zmožnosti se dokažejo z dotičnimi listinami in z eventualnimi znanstvenimi deli, ki so jih prosilci objavili.

Razpisuje se natečaj za mesto oskrbnika deželne norišnice. Prosilci morajo vložiti svoje pravilno opremljene prošnje do 31. decembra 1908, pri čemur morajo dokazati, da posedujejo kvalifikacije, ki jih zahteva statut. Zlasti morajo dokazati, da posedujejo zmožnosti, ki se jih zahteva za službo deželnega knjigovodstvenega uradnika, posebno pa, da so dovršili srednjo šolo z dobrim uspehom ter da so položili izpit iz državnega računstva z dobrim uspehom. Kvalifikacije se morajo dokazati z dotičnimi listinami. Nadaljna pojasnila o službenih razmerah in o plačah zdravnik-primarija in oskrbnika se dajejo pri deželnem odboru.

— **Kolesarsko društvo „Brda“** s sedežem na Dobrovem imelo je 15. novembra t. l. svoj ustanovni občni zbor. Društvo šteje sedaj 30 članov. Sklenilo se je nabaviti društvene znake ter društveno obleko, za katero se je obrniti do g. Andreja Marič, krojača v Kojskem.

— **Zahvala.** — V proslavo demantnega jubileja Nj. Veličastva darovalo je šolski mladini tukajšnje županstvo 80 K, g. Fran Hmelak 20 K, g. Andrej Slokar 20 K, č. g. Henrik Črnigoj 10 K in g. Rollett Ivan 5 K.

Podpisani se v imenu šolske mladine zahvaljuje najiskrenejše vsem darovateljem, ter jim kliče: Bog povni stotero!

Lokavec, 2. decembra 1908.

Andrej Tomazič, nadučitelj.

— **Zahvala.** — Podpisano vodstvo se najtopleje zahvaljuje tuk. županstvu, oziroma slav. starešinstvu, ki je darovalo že spčetkom tekočega šol. leta 30 K za nabavo šol. potrebščin tuk. abožnim šol. otrokom — potem pa 50 K z namenom, da se šolski otroci na dan jubilejske slavnosti primerno obdare.

Pri tej priliki se podpisano vodstvo tudi zahvaljuje veleposestniku in trgovcu gosp. Jakobu Maraž, ki je dovolil brezplačno svojo veliko dvorano za šolsko slavnost.

Zahvaljuje se nadalje tudi gosp. župana Fr. pl. Locatelli-ju in drugim osebam, ki so prirejale in kinčale veselično sobano, skrbele za red itd. ter tako pripomogle, da je šol. veselica dne 2. t. m. tako dobro uspela. Bog plati!

Vodstvo trirazredne ljudske šole v Vrtojbi, 3. decembra 1908.

— **Nepraktična poštna zveza** je gotovo ona Sv. Lucija-Ildrija. Potnik, ako hoče potovati iz Sv. Lucije v Ildrijo s poštnim vozom, rabi — čujte — celih 26 ur. To je neznosno. Temu bi se morolo na kak način v oikom priti. Prizadete občine so se proti temu uže pritožile, a še odgovora na pritožbe niso dobile. Stvar bi se morala vzeti enkrat resno v roke, da bi se ti nezdravi odnošaji odpravili. V nemških deželah gotovo se ne godi kaj takega in ako bi se res godilo, bi jim pristojne oblasti brž priskočile na pomoč. Nas pa pustijo

Objava.

Varuštvo podpisanega zavoda je sklenilo znižati merilo na eskont zastavnih pisem, katero je tačas znašalo po 94°, za posojila pod zneskom 20.000 K in po 93°, za posojila nad 20.000 K, na 91°, za vsa posojila brez razlike.

K tej naredbi je varuštvo dalo poved trajno nazadovanje zaznamovanja rentnih papirjev.

V Gorici 5. decembra 1908.

Ravnateljstvo

deželnega hipotečnega kreditnega zavoda poknežene Grofovine Goriške-Gradišanske.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica della Croce št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča za vsa stavbena in garanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek, naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za zte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Ivan Bednařik
priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici
ulica della Croce stev. 6.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izdelava cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Loterijske številke.

6. decembra.

Trst	41	83	49	19	31
Ljub	6	75	83	52	79

Kinematograf v dvorani „CENTRAL“

Veliki električni

BIOSKOP

Internacionalno gledališče, živčih, govorečih, pojočih in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tscherno.

Novi senzacijski program.

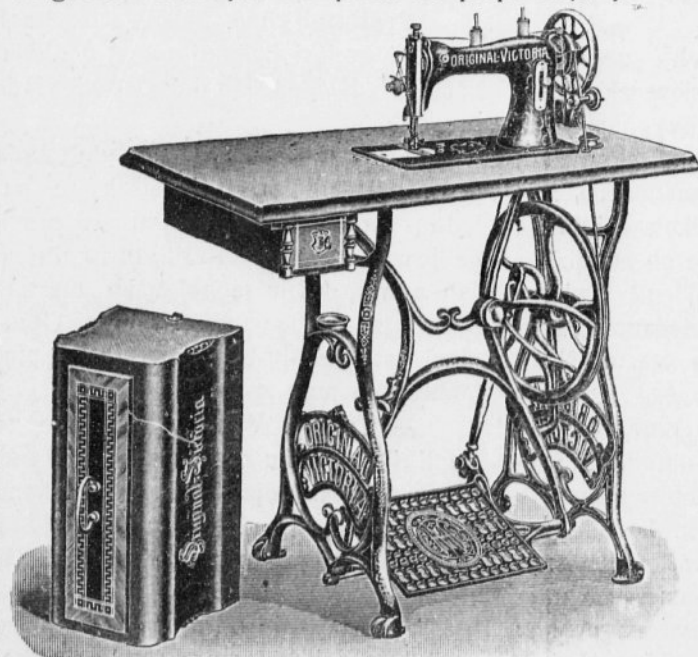
— Od 6. do 9. decembra —

Cesarske vaje 1908 na Ogerskem (velikanske naravne slike v 40 oddelkih); Čarovna glava (humoristične slike); Ples s pajčolanom (kolorirane serije slik); Pomlad je tu (komične slike za smeh); Iz ljubezni do hčere (veliki dramatični igrokaz iz življenja v 20 oddelkih); Kaj povejo čevlji! (komična zgodba v več oddelkih); Ljubavno pismo (zabavne serije slik).

Predstave ob delavnikih 3 velike predstave ob 5, 1/2 7, in 8. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih prva predstava ob 10¹/₂ in popoldne ob 2, 3, 4, 5, 6, 7 in 8 zvečer.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarn.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Žalosti potrtem srcem javljamo prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša preljubljena soproga in mati

Marija Kosmač roj. Razpet

danes ob 7 uri zvečer po daljši in mučni bolezni v dobi 35 let večkrat prevedena s sv. zakramenti za umirajoče na domu v Cerknem, mirno in vdano v Gospodu zaspala.

V Cerknem, 4. decembra 1908.

Anton Kosmač, soprog.

Mici, hči.

Ciril, Franček, sinova.

Leda-Stearin sveče

odgovarjajo največjim zahtevam.

One dajejo lepe svetlo luč. Ne zariave in se tudi ne cede. Stenj ne tlije več, ko se jih ugasne. Izdelovanje teh sveč se vrši pod vednim nadzorstvom jednega kemika

Georg Schicht A.-G.

Aussig a/d Elbe.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenši s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4¹/₂^o (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- a) na vknjižbo po 5¹/₄^o (pet in en četrt od sto);
- b) „menico oziroma poroštvo po 6° (šest od sto.)

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.